

JÓEL 3-4.

Nyissuk ki Bibliánkat Jóel könyvének 3. fejezeténél. *„Azokban a napokban és abban az időben, amikor jóra fordítom Júda és Jeruzsálem sorsát”* – közel az az idő – *„összegyűjtök minden népet. Jósáfát völgyébe vezetem őket, és ott tartok ítéletet fölöttük, amiért szétszórták a népek közé tulajdon népemet, Izráelt, és felosztották országomat”* (1-2. vers). Vajon hol fekszik Jósáfát völgye? Nem tudjuk. Ez a völgy csupán ebben az igeversben szerepel. Valószínűleg Jeruzsálem környékén helyezkedik el – egyesek szerint a Kidron-völgyről van szó. Emlékezzünk csak, hogy Zakariás azt írja, amikor Jézus eljön hatalommal és dicsőséggel minden szentjével, az Olajfák hegyén veti meg lábát, amely aztán kettéhasad, a szakadéokban pedig új völgy jön létre. Új folyó is fakad majd Jeruzsálemben az oltár alatt, amely az új völgyön át lefolydogál a Jordán-völgyébe, onnan pedig a Holt-tengerbe. A Holt-tenger pedig többé nem lesz annyira sós, mint ma. Elképzelhető, hogy az új völgy, amely Jézus eljövetelkor alakul majd ki, ahogy az Olajfák hegye kettéhasad, Jósáfát völgye lesz. Valahogy el kell majd neveznünk ezt az új völgyet, és Jósáfát ugyanolyan megfelelő erre, mint bármi más. A Máté 25-ből azt is tudjuk, hogy Jézus visszatérésekor maga köré gyűjti majd a föld népeit az ítéletre. Itt Jóel könyvében ugyanezt olvassuk: összegyűjti a népeket, Jósáfát völgyébe vezeti őket, és ítéletet tart felettük Izráel miatt. Ne feledjük, hogy amikor Jézus összegyűjti a népeket, hogy megítélje őket, különválaszt majd embert embertől, ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. A jobbán állóknak azt mondja majd: *„Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád? A király így felel majd nekik: „Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiak közül, velem tettétek meg”* (Máté 25:34-40). A balján állókhöz azonban így szól: *„Menjete elölem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre. Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg. Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked? Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg. és ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök*

életre” (Máté 25:41-46). A népek tehát aszerint ítéltetnek meg, ahogyan Izraellel bántak. Véleményem szerint ezért is fontos, hogy Amerika továbbra is Izrael támogatója maradjon, mert könnyebb lesz majd az amerikai népnek azon a napon, amikor számot kell adni Isten előtt. Fontos tehát, hogy támogassuk Izraelt, mert aszerint ítéli majd meg Isten a népeket, ahogyan Isten népével, Izraellel bántak.

„Összegyűjtök minden népet. Jósáfát völgyébe vezetem őket, és ott tartok ítéletet fölöttük, amiért szétszórták a népek közé tulajdon népemet, Izraelt, és felosztották országomat. Népemre sorsot vetettek: a fiúkat parázna nőért adták oda, a leányokat pedig borért adták el, hogy ihassanak” (3. vers). A zsidókkal szörnyen bántak mindenütt a világban – már Hitler holokausztját megelőzően is. A zsidók Isten népe, mégis szörnyen bánt velük a világ, Isten pedig megítéli majd a világot emiatt. „Hát nektek mi bajotok van velem, Tírusz, Szidón és Filisztea tartományai? Bántottalak én valamivel benneteket, amiért meg kellene fizetnetek? Ha viszont ti akartok bántani engem, nagyon hamar visszaadom nektek azt, amivel ti bántotok engem!” (4. vers). Ezt az ígérést azért találom érdekesnek, mert Palesztináról beszél, és arról, hogy mindenkinek hamar megfizet az Úr, aki gonosan bánt Izraellel. Érdekesnek tartom azt a válaszreakciót, amit az izraeliek bevezettek a terroristákkal szemben: azonnal reagálnak, ellentámadásba lendülnek, és még keményebben támadnak vissza, mint ahogy a terroristák támadták őket. Mintha csak ezt az ígérést teljesítenék be itt Jóel könyvében. „Hiszen elvettétek ezüstömet és aranyomat, kincseim legjavát templomaitokba vittétek. Júda és Jeruzsálem fiait eladtátok a görögöknek, hogy messze kerüljenek a hazájuktól. De én visszahívom őket onnan, ahová eladtátok őket, és visszaadom nektek azt, amivel bántottátok őket” (5-7. vers). Amikor Rómának végre sikerült leigáznia Izraelt i.sz. 70-ben, a becslések szerint 1 600 000 zsidót gyilkoltak meg abban az időben. Néhány százezret, körülbelül 600 000 zsidót pedig fogságba hurcoltak. A foglyok közül minden 17 éven aluli fiút és leányt eladtak rabszolgának – gyakran mindössze egy tál árpáért. Másokat az arénákban használtak oroszláneledelként saját szórakoztatásukra. Csak a legmagasabb és legerősebb zsidókat tartották meg maguknak – őket vitte magával Titusz a diadalmas római bevonulásra, amikor Titusz diadalívét is felállították. A zsidók elenyésző hányadát, mindössze néhány ezer embert hurcoltak el Rómába a legerősebbek és legmagasabbak közül a rómaiak, hogy erejüket fitogtassák. A többieket szörnyű bánásmódban részesítették, ahogy itt is leírja az Ige. Isten azonban megígéri, hogy kiemeli őket onnan, ahová eladták őket, és visszaadja a népeknek azt, amivel bántották Izraelt.

„Fiaitokat és leányaitokat a júdaiaknak adom, azok pedig eladják őket a sábaiaknak, a távoli népnek. Megmondta az Úr! Hirdessétek ki ezt a népek között: KészüljeteK szent háborúra!” – ez itt lényegében felhívás az armageddóni csatára, a pogányok pedig bizonyosan válaszolnak is rá, nemde? Figyeljétek, mi történik a fegyverkezési költségvetésünkkel? Hány milliárd dollárt szánunk minden évben a fegyverkezésre? A Szovjetunió készen áll a háborúra – most pedig nekünk is fel kell készülnünk.

„Készüljetek szent háborúra! Buzdítsátok a vitézeket! Jöjjenek, vonuljanak föl a harcosok mind! Kovácsoljatok kapáitokból kardokat, metszőkéseitekből dárdákat! Mondja még a gyáva is: Vitéz vagyok!” (9-10. vers). Mind Ézsaiás, mind pedig Hóseás látták azt a jövőbeli napot, amikor az Úr létrehozta országát, az emberek pedig kardjukból kapákat, dárdáikból pedig metszőkéseket kovácsolnak majd. És többé nem lesz háború. De ennek még nem most van itt az ideje, és bármelyik politikus, aki azt próbálja elhíttetni velünk, hogy ő majd egy új korszakot teremt, ha rá szavazunk, nem érdemel figyelmet. Azt hirdeti, hogy általa jön el egy új korszak – a bőség és béke ideje, amikor az emberek kardjaikból kapákat kovácsolnak. Ne higgyetek neki, hiszen mindez nem valósítható meg emberi erővel és emberi kormányzással. Mindez akkor következik be, amikor a kőszikla, mely a hegyből kikel száműz minden emberi kormányt. Csak akkor tudjuk majd kardjainkat kapákká, lándzsáinkat pedig metszőkésekké kovácsolni. Itt pedig arra hív az Ige, hogy készüljünk, ahogy a népek összegyűlnek a végső összecsapásra.

„Jöjjetek sietve, ti népek, gyülekezzetek mindenfelől! Vezesd, Uram, vitézeidet! Induljanak, vonuljanak a népek a Jósáfát völgyébe, mert ott tartok ítéletet minden szomszédos nép fölött. Eresszék nekik a sarlót, mert megérett az aratnivaló! Gyertek, tapossatok, mert tele van a taposókád, csordultig vannak a sajtók, mert nagy a gonoszságuk” (11-13. vers). A Jelenések 14, amely egy párhuzamos igekezlet megemlíti, hogy betelik Isten haragjának pohara. *„Hatalmas tömeg van az ítélet völgyében, mert közel van az Úr napja az ítélet völgyében! A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket. Felharsan az Úr hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az ég és a föld. De népét megoltalmazza az Úr, és Izráel fiainak erőssége lesz”* (14-16. vers). Itt újabb utalást találunk az Úrra, ahogy felharsan hangja a Sionról. A Jelenések 10-ben naturalisztikus leírást olvashatunk Jézus Krisztus visszatéréséről: *„És láttam, hogy egy másik erőd angyal leszáll az égből. Felhőbe volt öltözve, a fején szivárvány, az arca olyan, mint a nap, a lába pedig mint a tűzoszlop: kezében nyitott könyvecske volt, jobb lábát rátette a tengerre, a balt pedig a földre”* (1-2. vers), és kijelentette ez a hatalmas követ, hogy a világ országai ezennel a mi Urunk Jézus Krisztus országaivá lettek. A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy felordít majd, mint az oroszlán, és több prófécia is megerősít ezt. Az Ámós 3:8 is azt írja, hogy az Úr ordít majd, mint az oroszlán, itt Jóel könyvében pedig azt olvassuk, hogy mennydörög majd az Úr hangja a Sionról. Az Úr tehát felordít majd, mint egy oroszlán, amely legyőzte áldozatát. Ott áll felette, és vérfagyasztó ordítást hallat – a tökéletes győzelem ordítását. Amikor tehát Jézus visszatér, egetrengető ordítás hallatszik majd, ahogy Júda törzsének oroszlánja kihirdeti győzelmét a föld felett, és ellensége vereségét. És akkor kezdetét veszi majd Jézus dicsőséges uralkodása. Alig várom már, hogy meghalljam azt az ordítást! Egyébként már most is megdobogtatja a szívemet egy oroszlán ordítása. Nagy nap lesz az, amikor a mi Urunk felordít majd, mint egy oroszlán a Sion hegyén!

„*Felharsan az Úr hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az ég és a föld. De népét megoltalmazza az Úr, és Izráel fiainak erőssége lesz. Akkor megtudjátok majd, hogy én, az Úr, vagyok Istenetek, aki szent hegyemen, a Sionon lakom. Szent lesz Jeruzsálem, nem hatolnak be oda többé idegenek*” (16-17. vers). Egyesek azt állítják, az Úr már eljött és megalapította országát. Azt mondják, már most az aranykort éljük, mert az Úr már eljött 1914-ben. Már beköszöntött a királyság kora, hát nem csodálatos? Áldott királyság! Hát, azért be kell vallanom, hogy csalódott vagyok, mert én ennél sokkal jobbat vártam! Nem, ezek az események még nem történtek meg! Ne engedd, hogy mások megtévesszenek, és úgy tegyenek, mintha az Úr napja már eljött volna. Amikor ugyanis Jézus visszatér, nem valamiféle titkos helyen rejtőzködik majd – minden szem meglátja őt. A leginkább reklámozott és legismertebb esemény lesz, amelyre valaha is sor került az emberiség történetében. Minden szem meglátja, és minden száj megvallja, hogy Jézus az Úr. „*Akkor megtudjátok majd, hogy én, az Úr, vagyok Istenetek, aki szent hegyemen, a Sionon lakom. Szent lesz Jeruzsálem, nem hatolnak be oda többé idegenek*”. „*Azon a napon majd must csorog a hegyekről, tej folyik a halmokról. Júda minden patakjában bőven folyik a víz, forrás fakad az Úr házából, és megöntözi a Sittim völgyét*” (18. vers). Az a forrás tehát, amely az Úr házából ered, patakká duzzad – ezt olvashatjuk mind Ezékiel, mind pedig Zakariás próféciájában -, és lecsörgedezik a Holt-tengerhez, egyik ága pedig a Földközi-tengerbe torkollik. „*Egyiptom pusztaság lesz, Edóm meg sivár puszta, a Júda fiain elkövetett erőszak miatt, mivel ártatlan vért ontottak földjükön. Júdában azonban örökké lakni fognak, Jeruzsálemben is nemzedékről nemzedékre. Megfizetek a vérontásért, nem hagyom büntetés nélkül. Az Úr a Sionon lakik!*” (19-21. vers). Jóel tehát elkalauzol bennünket a jövőbe – az Úr visszatérésének dicsőséges napjáról szól, amikor megkezdí uralkodását a földön a Sionról, és akkor az Úr dicsősége borítja majd ismét a földet, ahogy víz borítja a tengert. Mennyire izgatottan is várják már Isten gyermekei azt a napot!

Érdekes, hogy egyesek mind a mai napig felháborodnak, amikor Isten eljövendő áldásairól beszélünk Izráel népén. Egyesek még ma is érzelmileg túlon túl érintettnek érzik magukat, amikor nemzeti és etnikai különbségek kerülnek terítékre, keresztényként viszont a faji és egyéb különbségeknek ne szabadna zavarniuk. Keresztényként egy fajjal sem táplálhatok ellenérzéseket. Keresztényként én magam is egy teljesen úgy emberi fajhoz tartozom, és Isten minden gyermekével egyenlő vagyok, bármilyen etnikumból származik is. igazi keresztényként minden keresztény testvéredet el kéne tudnod fogadni, származásától függetlenül – hiszen nincs közöttünk különbség, mert mindannyian egyek vagyunk Jézus Krisztusban. Ami a keresztényeket illeti, nincs felsőbbrendű népcsoport – mindannyiunknak teljesen új kapcsolata van Istennel – egy mélyebb, bensőségebb kapcsolat Jézus Krisztus által, hiszen azért váltunk Isten gyermekeivé, mert őbenne hiszünk és őbenne bízunk. „*Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk*” (1János 3:2), de Isten gyermekeként már most is közeli

kapcsolatban lehetek Istennel. Ez a kapcsolat azonban mindenki számára elérhető, minden népből és nemzetből. Azt sajnos nem mondhatom, hogy bármilyen hitvallású ember számára elérhető, mert ez nem volt igaz – csak azok számára elérhető ez a kapcsolat, akik hisznek és bíznak Jézus Krisztusban. De minden ember, aki hisz és bízik Jézusban, a testvérem a Úrban, és nekem el kéne tudnom fogadni, és tudnom kéne szeretni – ha valóban Isten gyermeke vagyok. Isten gyermekének szívében nincs helye az előítéleteknek. Felháborít, hogy bizonyos gyülekezetekben és egyházakban előítéletek uralkodnak. Gyakran antiszemitizmus, vagy egyfajta, szinte már fasiszta angolszász felsőbbrendűségi érzés. Pedig ezek az elvek nem lehetnek egy igazi keresztény ismertetőjegyei! Dicsőség Istennek azért az egységért, ami a miénk Krisztusban. Annyira boldog vagyok, hogy egyszerűen csak Isten családjához tartozom, Jézusban új nemzetiségem van – Isten fia vagyok, és mindannyiótok testvére az Úrban. Nagyon tetszik ez nekem! Isten előtt mindannyian egyenlők vagyunk, és ha te valóban Isten gyermeke vagy, ezt érzed majd te is. Nem gyűlölheted a zsidókat, ha valóban Isten gyermeke vagy. Isten elveszi majd belőled az ellenséges érzéseket, és szeretetet ad neked azok iránt, akiket ő is szeret.

Imádkozzunk! Atyám, köszönjük, hogy reménykedve várhatjuk az Úr eljövételének dicsőséges napját! Uram, a szívünk megreteg, amikor belegondolunk, milyen eseményeknek kell megelőzniük eljöveteledet, de Urunk, ahogy körülnézünk ebben a világban, arra is rádöbbenünk, hogy ezt már nem sokáig tűröd. Az ember csaknem teljesen készen áll arra, hogy önmagát elpusztítsa. Egyre modernebb fegyverekkel állunk elő, és egyre közelebb kerülünk önmagunk elpusztításához. Látjuk, ahogy a népek háborúra készülődnek, és azon gondolkodunk, vajon hová vezet mindez? Olyan hálásak vagyunk, hogy a mi reményünk Krisztusban van – benned bízunk, Urunk, és tudjuk, hogy az életünk a te kezében van. Emiatt pedig bármi jön is, te vagy az Isten, aki megvéd és megtart bennünket. És mi veled leszünk majd örökkön-örökké. Köszönjük Urunk, hogy bár sötét az Út előttünk, te megmutattad nekünk a fényt a túloldalon, így van reményünk. A világ is látja az előtte tatózó sötétséget, és nem tud mást, csak jajgatni reménytelenségében és kétségbeesésében, de mi újjászülettünk Isten Lelke által, és alig várjuk már azt a napot, amikor új mennyet és új földet teremtesz, és egy új országot, amelyet igazságban irányítasz. Urunk, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, a földön, amiképp a mennyben is! Jézus nevében, ámen.

A következő héten Ámós könyvének első részét tanulmányozzuk majd – az első öt fejezetet. Ámósznak, a fügetermesztőnek sok érdekes mondanivalója lesz majd a számunkra. Nemcsak az ország állapotáról számol be nekünk abban az időben, hanem a jövőbe is bepillantást nyerhetünk általa. Nagy kihívás napjainkban az Igét olvasni, ahogy összevetjük az Igét mindazzal, amit az újságokban olvasunk, és látjuk, ahogy a szemünk előtt teljesül Isten szava. Az Úr legyen veletek, áldjon meg és adjon jó hetet nektek! Tapasztaljatok meg még többet az Úr kegyelméből és teljességéből, ahogy alárendelitek neki életeteket. Hadd ismerjétek fel, mi Isten terve veletek, és ne szűkölködjétek egyik lelki ajándékban sem.

Bővölködjétek mindenben Krisztus Jézusban, ahogy várjátok a mi hatalmas Istenünk és megváltónk Jézus Krisztus megjelenését. Az Úr legyen veletek és áldjon meg!